

dette Omraade; det er afgjort paa Forhaand, hvorledes den paagældende Domstol skal sammensættes. Med andre Ord, alle de Forhold, der i givet Tilfælde kunde være Udgangspunkt for store politiske Kampe ud fra de særlige Interesser, der foreligger i de Tilfælde, hvor Sindene er ophidset af den standende Strid, vil være undgaaet. Dette her er Udtryk for, at der paa Forhaand af Samfundsmagten er anvist den Vej, som en Regering til enhver Tid vil kunne gaa. At der, selv om dette gennemføres, i givet Tilfælde vil kunne foreslaas noget andet, er jo klart nok. Det kan selvfølgelig ikke foreslaas som Ændringer til denne Lov, idet Rigsdagens Beslutning i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser ikke skal underkastes tre Behandlinger i Tinget. Det er Rigsdagens Samtykke, der ved Beslutning af de to Ting kræves, og herunder kan der selvfølgelig ikke til sin Tid ske Ændringer i denne Lov. At det til ethvert givet Tidspunkt staar Rigsdagen frit, om den vil vedtage en ny Lov, det er indlysende. Men jeg tror ikke, det er det, Rigsdagen beskæftiger sig med i det Øjeblik, da Kampen og dens Ødelæggelser er over os. Da er Spørgsmaalet, om der tidligere af Rigsdagen er anvist en Vej, som angiver Retning for, hvor Regeringen da bør gaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard dog ikke vil paastaa, at Rigsdagen i paakommende Tilfælde vilde være nødt til at acceptere Loven, som den her foreligger, for saa vidt Lovforslaget nu vedtages, og at man ikke til den Tid vil kunne foreslaa en hvilken som helst anden Ordning som Betingelse for sin Tilslutning. Det glæder mig, som sagt, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard dog ikke vil paastaa noget saadant, og det vilde da ogsaa have været umuligt. Selvfølgelig staar Rigsdagen i enhver Henseende frit, naar den i saadanne Tilfælde bliver indkaldt, om den vil vedtage, at Striden afgøres ved Voldgift efter de i denne Lov givne Bestemmelser eller efter andre. Som Følge deraf kan den ogsaa

ændre Ordlyden. Endelig vil jeg sige, at det dog vistnok er vanskeligt at faa Folk til at forstaa, at det skulde gøre det lettere at naa frem til tvungen Voldgift at sige, at Statsministeren, naar alle de Betingelser er til Stede, der nævnes her i § 1, kan henvende sig til Rigsdagen med Forslag om, at Striden afgøres ved Voldgift, naar det dog vitterlig er saaledes, at han naar som helst kan gøre det. Det vil være vanskeligt at faa Folk til at forstaa, at alle de Betingelser, der her er opstillet i § 1, skulde gøre Vejen lettere og kortere.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dahlgaard): Ja, det ærede Medlem Hr. Lundberg bliver en lille Smule besværlig at debattere med, naar han nu til Slutning lader hele dette Spørgsmaal dreje sig om rene Selvfølgeligheder, om, hvorvidt Rigsdagen til ethvert givet Tidspunkt staar frit overfor en vedtagen Lov. Det gælder jo alle Love. Hvis dette Lovforslag gennemføres, ja, da er det klart, at hvis Rigsdagen til sin Tid vil vedtage en anden Lov, kan den gøre det. Det gælder jo en hvilken som helst Lov, at naar dens Bestemmelser skal anvendes, kan Rigsdagen, hvis den vil det, vedtage en anden Lov. Jeg begriber ikke, hvordan det kan være Udgangspunktet for en Diskussion, det er jo ikke noget særligt for dette Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg skal ikke gøre det mere besværligt for det ærede Medlem. Jeg tror ogsaa, man kan overlade til Medlemmerne at vurdere Værdien af dette Lovforslag, for saa vidt det nogen Sinde skulde blive til Lov. At det, jeg sagde, gælder alle Love, forandrer ikke den Kendsgerning, at dette Lovforslag er saa inderlig overflødig, for saa vidt som det, der deri bestemmes, til enhver Tid, uanset om Lovforslaget vedtages eller ej, kan ske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.